





SOUND

číslo: 2/1974 - ročník: IV

Dnes si přečtete:

| | |
|---|----------|
| Historie skupiny YES - POP HISTORY | str. 1 |
| Eva Pilarová '74 | str. 2 |
| Zprávy | str. 2 |
| The original article for magazin "SOUND": | |
| Konec jednoho snu - Mahavishnu Orchestra | str. 3 |
| Fila | str. 4 • |
| Hudební zprávy - ČSSR | -" |
| Povídka: J. Suchý - Duše chuligána | str. 5-6 |
| Inzeráty | str. 6 |

UNDERGROUND SOUND PRODUCTION

H I S T O R I E S K U P I N Y

Y E S

Historie skupiny začíná v říjnu roku 1968, kdy tehdy ještě neznámí YES zaskočili v londýnském klubu Speakeasy za známou skupinu "Sly & the Family Stone". Publikum bylo nadšeno a nikdo nechtěl vstupné zpět. Na širší veřejnost se dostali YES teprve na Jazz and Blues Festivalu v Plumptonu v roce 1969. Mezitím ještě vystoupili v silvestrovské televizní show jako naděje pro následující rok.

Od té doby natočili YES šest LP desek. Na prvních dvou /"YES" a "TIME AND A WORD"/ se projevují ještě nedostatky začínající skupiny, další tři LP /"THE YES ALBUM", "FRAGILE" a "CLOSE TO THE EDGE"/ jsou pravým opakem. Vedle výborné rytmiky bubeníka Billa Bruforda a baskytaristy Chris Squireho, až neuvěřitelně vysokých pasáží zpěvu Jona Andersona, mellotronových kousků Ricka Wakemana a jásavé kytary Steve Howea, je na deskách YES slyšet skvěle vypracovaná aranžmá všech skladeb.

Na celkový zvuk skupiny mají velký vliv také výborní technici, kteří s YES spolupracují. Poměrně za krátkou dobu se z talentovaných nováčků rockové scény stali velmi vyspělí hudebníci. K dnešnímu zvuku skupiny dopomohlo také několik změn v obsazení. Na LP "YES ALBUM" vystřídal Steve Howe /sólo kytara/ Petera Bankse, který odešel ke mnou dobře známé skupině Blodwyn Pig. Na LP "FRAGILE" místo Tonyho Kaye nastoupil za klávesové nástroje Rick Wakeman ze skupiny Strawbs.

Po natočení LP "CLOSE TO THE EDGE" odchází k výborné skupině King Crimson Bill Bruford /bicí/ a je nahrazen bubeníkem Alanem Whiteem, který přišel z Lennonova Plastic Ono Bandu. A v tomto novém složení vydávají YES třídeskové album, které je natočeno live v roce 1972 v Americe, kde skupina byla na turné. Album /nese název "YESSONGS"/ přišlo "na svět" v roce 1973. Na deskách jsou mimo starších titulů i nové, zajímavé skladby. Samé toto album již na sebe upozorní výborným obalem, který navrhl a ilustroval anglický malíř a grafik Roger Dean.

To byla informace o předposledním albu YES, protože na přelomu roku 1973-74 /přesněji v prosinci r. 1973/ vydali YES novou LP desku, která nese název "TALES FROM TOPOGRAPHIC OCEANS". Bohužel jsem ještě neměl možnost si toto double album poslechnout, nemohu vám tedy sdělit, jak se vyrovná předcházejícím titulům. Pěšme se ale, že nebude o nic horší. /G. Kmín/

Podle ankety POP POLL anglického hudebního časopisu Melody Maker jsou YES nejlepší anglickou skupinou roku 1973. /Pozn. redakce/

The original article for magazin "SOUND", Přelouč.

KONEC JEDNOHO SNU

Při poslechu desky "BIRDS OF FIRE", nahrané americkou skupinou MAHAVISHNU ORCHESTRA, se opravdu cítíte jako v moderním nereálném snu. Pozvolna přecházíte z oblasti moderního jazzu přes blues, elektronickou hudbu, rock až k prvkům z klasického westernu a indiánské hudby. To vše je zahráno tak virtuózním stylem až cítíte v některých místech desky lehké mrazení v zádech. "Ta směsice není žádné neštěstí", říká dnes již 31. letý vedoucí skupiny John McLaughlin. "Když člověk žije v době, kdy slyší z rozhlasu, televize a desek hudbu všeho druhu a má k ní určitý vztah, je pak nevyhnutelné, že to, co skládá a hraje je směs".

MAHAVISHNU ORCHESTRA vznikla začátkem roku 1971 z podnětu kytaristy Johna McLaughlina a bubeníka Billy Cobhama. K těmto dvěma zakládajícím členům se postupně připojil známý houslista ze skupiny FLOCK Jerry Goodman, český jazzový pianista Jan Hammer a baskytarista Rick Laird.

Skupina začala kariéru v New Yorku a setkala se ihned s velkým úspěchem; po vydání první LP "THE INNER MOUNTING FLAME" se popularita Mahavishnu Orchestra ještě několikanásobně zvětšila. Avšak největší úspěch přišel koncem roku 1972 s deskou "BIRDS OF FIRE". To byl také patrně vrchol tvorby, kterého tato pětice hudebníků mohla dosáhnout. Během roku 1973 se názory na koncepci a tvorbu skupiny začínají diferencovat. V srpnu natáčí Mahavishnu Orchestra ještě koncert, pořádaný v Central Parku u města Location. Deska vychází na přelomu roku 1973/74 a obsahuje dvě kompozice Johna McLaughlina, převážně s kytarovými sóly a skladbu Jana Hammera "Sister Andrea", kterou také považují za nejlepší z celé desky. Postrádám zde však nápaditost a progresivnost skupiny, v hojně míře se objevující na obou předcházejících LP's.

A v lednu 1974 došlo k tomu, co už se delší dobu proslýchalo /alespoň mezi anglickými a americkými příznivci progresivní hudby/. Několika koncerty se skupina rozloučila se svými posluchači a oznámila rozchod. Jako důvod tohoto pozoruhodného rozpadu uvádí John McLaughlin různorodost hudebních názorů ve skupině. Chce však dál pokračovat s novou skupinou, ve které by hráli zcela noví hudebníci a které ponese název MAHAVISHNU ORCHESTRA II. Budoucnost zbylých čtyř hudebníků je zatím nejistá. Jen Billy Cobham má konkrétní plány - během ledna chce natočit svoji druhou sólovou desku.

A než si budou moci naši fanouškové MAHAVISHNU ORCHESTRA poslechnout novou desku, či snad koncert nové skupiny, poradím jim malé utěšení. Budiž jim první sólová deska Billy Cobhama s názvem SPECTRUM, která se mi líbí více než vše ostatní, co Mahavishnu Orchestra kdy nahrála.

Favel Šilinger

Praha - 26. 1. 1974

Povídka:

DUŠE CHULIGÁNA

Jiří Suchý

Ačkoliv na to nevypadám, jsem něco jako průkopník. Lákají mě věci tajemné a neprobádané. Například duše chuligana. Kdo se v ní vyzná? Ten, kterého jsem si vybral, stál opřen o zábradlí a plival před sebe. Přistoupil jsem k němu a zdvořile jsem ho oslovil:

- Usmyslil jsem si, vniknout do vaší psychologie a byl bych vám neskonale zavázán, kdybyste mi v tom mohl být nápomocen.

Pohlédl na mě nanejvýš překvapeně a pak řekl, že mi nápomocen nebude. Řekl to ovšem jinými slovy.

- A proč to nemůžete pro mne udělat?

Pravil, abych šel pryč a neobtěžoval ho, nebo že mi ublíží. I tentokrát volil pro toto oznámení jiná slova. Čtěl jsem si ho tedy naklonit a nabídl jsem mu zvykačí gumu, povýšenou v těch dobách na symbol cauligánství.

Řekl něco, co by se tak nejlépe dalo nahradit slovy strč si ji za klobouk!

Pochopitelně jsem neuposlechl, ale nehodlal jsem se už dál s ním zdržovat a zklamaně jsem odcházel. On mě však náhle vyzval, abych tu zvykačku navalil. Navalil jsem jí s nesmírnou ochotou a přidal jsem cigaretu. Tato skutečnost přilákala vzápětí řadu jiných gentlemanů, které zajímal vůl, rozdávací zvykačky a cigarety.

- Co je to za vola? pravil kdosi a já jsem se zaradoval nad tím oslovením, které svědčilo o tom, že mne gentlemani považují za svého člověka. Jeden z mladíků pak navrhl cosi, s čím ostatní horlivě souhlasili. Neovládal jsem dosud přesně jejich argon, ale vytušil jsem, že jde o to, abychom se šli na chvíli posadit do kavárny a já že bych to jako za všechny zaplatil. Souhlasil jsem, neboť si myslím, že při kávě se lidé dobře sblíží. Zašli jsme tedy na kávu, ale kávu jsem si dal sám. Volové si dali koňak.

Pak se počaly vyprávět anekdoty. Snál jsem se jim pouze ze slušnosti, neboť byly sprosté. A potom přišla ta černoooká dívka a objednala si na můj účet velký rum. Jmenovala se Mary - patrně cizinka - a bylo jí plných patnáct roků. Její duše byla plná rozporů a problémů. Největší starost jí dělalo, jak omezit kouření.

Když začala hrát hudba, požádal jsem Mary o tanec - co bych to skrýval, líbila se mi. Pravila, abych jí vlezl na záda. Nevěděl jsem, jestli je to odmítnutí nebo výzva k nějakému střednímu tanci a tak jsem věc pro jistotu nerealizoval. Hoši zatím pili koňak za koňakem a pak se dali do zpěvu. Píseň pojednávala o jakémsi Fedrovi z ananasu - tehdy byla velmi módní. Mary si dala na můj účet ananas se šlehačkou. Byl jsem v tu chvíli šťasten, že se nozpívalo o něčem dražším.

Čas letěl a mně se dosud nepodařilo podhalit roušku, do které se halily plaché duše mých hostů. Čekal jsem trpělivě dál a Mary se zatím zkárovala. Nevěděl jsem, co to je, a ona byla už tak opilá, že mi to nedovedla vysvětlit.

Pojednou začala křičet, abych jí neobtěžoval. Ujistil jsem ji, že mě nikdy nic takového nenapadlo a ona pravila, že si to mohla myslet. A od té chvíle jsem pro ni neexistoval. Nebudu vám už líčit další události onoho večera, který mě stál 412,-Kčs, tj. o sto korun víc, než jsem do té doby utratil v kavárnách z a celý život. Chci jen tuto črtu uzavřít několika poznatkami: Je nanejvýš nespravedlivé a kruté, napadá-li naše veřejné mínění tyto gentlemany, kteří zvolili jeden z nejtěžších způsobů života. Víte, jak je těžké, flinkat se celé ~~noční~~ dny bez cíle po pasážích, dobrovolně se vzdát požitku, který jiným lidem působí čtba nebo pohled na obraz? Nikdy nespátřit pořádné divadlo, nepoznat pohoďu ~~z káňů a káňů~~ a radost z drobných všedností? Žít jen tak pro nic za nic?

Zkuste to někdy! Nedokážete to a před chuligány budete smeřat, neboť jejich život není snadný.

-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-

I N Z E R C E

HI FI STEREO GRAMOFON NZC 140 prodám okamžitě. Stereo chassí HC 14 /rychl. 16, 33, 45 ot/min/, vložka VK 4302 - zesilovač stereo 2x 9 W - reproboxy 2 ks RK 15 /280 x 450 x 200 mm/. Zn. "Výborný stav - přijatelná cena" 001

DEEP PURPLE, BLACK SABBATH, MOUNTAIN, LED ZEPPELIN, ALICE COOPER, URIAH LEEF i LP dalších a lepších skupin kvalitně natočené na magnet. páscích zn. SCOTCH. Nahráno mono, čtyřstopě, rychlost 9. Seznamy k dispozici. Zn. "180-200 Kčs" 002

"SOUND" DO KAŽDÉ RODINY JE NUTNĚJŠÍ NEŽ HODINY.

SOUND

ročník IV číslo: II Vychází nepravidelně. Toto číslo vyšlo 3. února 1974. Náklad: 10 výtisků.

UNDERGROUND SOUND PRODUCTION.

Převzaté materiály: JIŘÍ SUCHÝ - Duše čauli, ana /z knihy "Praha - město vozid/
Články a příspěvky, kritiky a připomínky k časopisu, zprávy a inzeráty, stejně jako odpovědi na inzeráty, zasílejte /předávejte/ na adresu:
s. Miloš Mandák, 9. května 299, 535 01 Přebouč.
